

OULUN PURJEHDUSSEURA

RAKAPURJEHTIJA

ISSN 0357-993X

1/2026 (157)

Oulun Purjehdusseura ry

Perustettu 1881

Yhdistyksen tarkoituksena on edistää jäsentensä veneilyharrastusta, edistää taitoa pienempien alusten varustamisessa ja hoitamisessa, levittää käytännöllistä ja tietopuolista taitoa merenkulkua koskevista kysymyksistä sekä täten aikaansaada rakkautta kohteeseen.

Johtokunta

Kari Ukkola
Kommodori
040 848 8201
ukkolka(at)gmail.com

Heikki Kovalainen
Varakommodori
0400 580 728
heikki.kovalainen(at)
dnainternet.net

Timo Karsi
Sihteeri, jäsen- ja
venerekisterit
041 436 5758
timo.karsi(at)gmail.com

Tarja Kiimalainen
041 744 6921
tarja.kiimalainen(at)
gmail.com

Henrik Oja
0400 284 288
henrikoja(at)yahoo.com

Kai Skiftesvik
040 556 2406
kai(at)skiftesvik.fi

Matti Taskila
040 526 6416
matti.taskila(at)pp.inet.fi

Pikapurjehtija

Oulun Purjehdusseuran
tiedotuslehti

ISSN 0357-993X

Vastaava toimittaja
Kai Skiftesvik

Kannen kuva: Iin Röyttä,
seuran majalla 25.8.2025,
Kai Skiftesvik

Lautakunnat

Katsastuslautakunta

Kari Avikainen
0400 923 739
avikainenkari(at)gmail.com

Kilpailulautakunta

Timo Karsi
Puheenjohtaja

Majatoimikunta

Kari Ukkola

Edustukset

Iin Röytän toimijat

Heikki Kovalainen
Kari Ukkola

Telakkasäätön hallitus

Sauli Huikuri
Kai Skiftesvik
Heikki Kovalainen
Kari Ukkola

Kommodorin kantilta

Vuosi 2026 on seuran 145. toimintavuosi.

Talvessa on paikallisesti ollut poikkeuksellista 'pöhinää' ..valoa ja vilskettä tavallista enemmän. Syykin on ilmeinen eli **Oulu on vuonna 2026 Euroopan kulttuuripääkaupunki** ja sitä silmällä pitäen kaupunki ja yhteistyötahot ovat panneet parastaan ohjelmiston ja tapahtumien suhteen. Vuosi vaihtui rytisten ja ohjelmaa on riittänyt heti alusta lähtien. Erityisesti mieleen on jäänyt 16.1 ensi-illassa ollut maailman kantaesitys Ovvla'-ooppera, joka kertoo saamelaisen näkökulman totuuden katoamisesta, valtiojohtoisesta sorrosta ja vähemmistön alistamisesta kuitenkin toivoa ja elämää kunnioittavana upeana kokonaisuutena. Ooppera tuo mieleen myös vahvan vertauskuvallisia kaikuja seuramme syntyhistoriasta, jolloin sorron alla ja alistettuna oli koko kansakunta. Seuran perustaminen valtioterrorin keskellä loi pieneltä osaltaan sitä toivon kipinää, joka johti itsenäisen Suomen syntyyn.

Tuota toivon kipinää ja lujaa uskoa paremmasta kaipaamme tänäkin päivänä, kun maailmassa demokratia ja rauha tuntuvat olevan lähes yhdentekeviä tai vähintäänkin uhan alla. Jo edellisvuonna oli selvää, että demokratiaa uhkaavia pilviä on taivaanrannassa ja sen peruskäsitteet; yhteisöllisyys, tasa-arvo, oi-

keudenmukaisuus, eettisyys ja yhteisvastuu ovat joutuneet säästöliekille. Valitettavasti nuo pilvet ovat vain synkistyneet ja voimme todeta maailmanjärjestyksen elävän murroskautta, jossa sääntöpohjainen järjestelmä on murtumassa ja sitä myöten epävarmuus lisääntyy. Tästä huolimatta ja juuri sen takia pitääkäämme positiivisuus seurayhteisön erityishoivassa ja seuran lippu korkealla samalla, kun säilytämme uskomme parempaan ja oikeudenmukaisempaan maailmaan.

Tähän aikaan ei voisi paremmin sopia Oulun kulttuuripääkaupunkivuosi 2026. Niinpä nimettäköön seuran tämän **vuoden teemaksi kulttuuri** sen kaikissa ilmenemismuodoissaan. Kulttuuri vahvistaa identiteettiä ja toimii yhteiskunnan ja yhteisön liimana. Kulttuuri-identiteetti perustuu kuulumisesta yhteisöön, jolla on sama arvopohja, historia ja traditiot. Yhteisönä pyrkikäämme vaalimaan ja vahvistamaan seuran vahvaa identiteettiä ja samalla kukin jäsen osaltaan ammentamaan siitä positiivista elämänasennetta ja hyvinvointia.

Tässä yhteydessä haastan myös kaikki seuran jäsenet osallistumaan mahdollisimman moniin kulttuuripääkaupunki -vuoden tapahtumiin. Nautitaan kulttuurista koko vuoden

tapahtumakirjon puitteissa ja hankitaan mieleen painuvia kokemuksia. Tämän ohessa ottakaamme vastaan tuleva veneilykesä 2026 sen kaikkinen riemuinen veneilykulttuurista täysin mitoin nauttien!

Tulevaisuudesta haluan vielä esille nostaa pidemmän aikavälin haasteen. Seura täyttää 150 vuotta vuonna 2031. Tätä on tarkoitus juhlistaa monella tavalla. Yksi tärkeä asia siinä on historia. Vuonna 1971 on julkaistu edellinen seuran historiikki. Vuonna 2006 seura juhli 125-vuotisjuhlia ja tuolloin julkaistiin ansiokas kirjoitelma, kuinka 90-vuotiaasta Oulun Purjehdusseurasta tuli 125-vuotias. Tulevaa ajatellen aktivoisin jäsenistöä kirjoittamaan ylös muisteluksia viimeisen 20 vuoden ajalta ja kirjaamaan tulevaa ennen vuotta 2031 työnimellä: **Kuinka 125-vuotiaasta Oulun Purjehdusseurasta tuli 150-vuotias. Kirjoitelma ja/tai historiikki, nämä ovat vielä päättämättä, mutta kumpaakin silmällä pitäen nyt on aika aktivoitua hyvissä ajoin ennen vuotta 2031.**

Telakkasäätiön osalta toiminta jatkuu vahvalla pohjalla ja hyvässä hengessä. Uusia isoja investointeja ei tälle kaudelle ole suunnitelmassa, vaan taloutta pönkitetään tulevia laiturin-, telakointin- ja kiinteistöinvestointeja silmällä pitäen PTS:n puitteissa.

Röytän maja on suihkujen myötä siirtynyt uuteen aikaan. Tämä mahdollisti erinomainen talkootyö ja hyvin tuottaneet elojuhla -järjestelyt. Polttopuuta saatiin viime hetkellä saareen talven oikukkaista keleistä huolimatta, joten sauna lämpiää ensi kesänäkin, kunhan hoidetaan puut konttiin suojaan keväällä.

Seuran taloudessa ei ole tapahtunut suuria muutoksia ja niinpä se on pysynyt kokonaisuutena hyvässä kunnossa ilman erityisiä riskejä näköpiirissä. STO:n ja seurojen suhdetta joudutaan ja tullaan tarkastelemaan tulevaisuutta ajatellen.

Toivotan vielä kaikille nautinnollisten kokemusten kyllästävä veneilykautta ja rentouttavia hetkiä kulttuurin, ystävien ja läheisten parissa lyhyen Suomen kesän koko kirjossa!

Oulussa 4.4.2026

Kari Ukkola
kommodori

Paperikartan käyttö koulutusaiheena

Oulun Purjehdusseura järjesti helmikuussa jäsenille Johteenpookissa koulutusillan, jonka aiheena olivat navigoinnin perusteet ja paperikartan käyttö.

Tilaisuus oli suunnattu kippareiden lisäksi myös muulle miehistölle, ja tämä näkyi osallistujajoukossa: mukana oli niin perheveneidän vakimatuuseja kuin uusia veneilijöitä.

Kouluttajana toimi **Tero Heinonen**, joka johdatti osallistujat navigoinnin perusasioihin. Moni totesi illan aikana, että vaikka sähköiset navigointilaitteet ovat arjessa vahvasti mukana, paperikartan hallinta tuo varmuutta ja ymmärrystä, jota ei kannata päästää

ruostumaan. Tunnelma keskustelevalta, ja kokeneemmatkin kipparit jakoivat omia vinkkejään kartanlukemisen nikseistä.

GPS-häirintää on viime vuosina esiintynyt Suomenlahdella, Saaristomerellä ja ajoittain myös Pohjanlahden alueella. Häirintä on seurausta laajemmista sotilaallisista tai poliittisista jännitteistä lähialueilla. Kun GPS-signaali heikkenee tai katoaa kokonaan, veneen sijainti voi alkaa “vaelttaa” kartalla, nopeus- ja suuntatiedot muuttuvat epäluotettaviksi ja automaattiset navigointijärjestelmät menettävät perustansa. Tämä voi tapahtua ilman näkyvää varoitusta, ja siksi ilmiö on erityisen hankala pienveneille, jotka luottavat vahvasti

sähköisiin laitteisiin.

Juuri tästä syystä perinteisen navigoinnin taidot ovat edelleen korvaamattomia. Paperikartan lukeminen, kompassisuunnat, etäisyyksien mittaaminen ja maamerkkien hyödyntäminen muodostavat varajärjestelmän, joka ei ole riippuvainen satelliittisignaaleista tai elektroniikasta. Kun veneilijä hallitsee nämä perustaidot, GPS-häiriö ei pysäytä matkaa eikä vaaranna turvallisuutta. Paperikartta ja perinteinen navigointi tuovat varmuutta tilanteisiin, joissa teknologia ei olekaan puolellamme – ja juuri siksi niiden harjoittaminen on edelleen tärkeä osa turvallista vesillä liikkumista.

Telakkamestarien näkymiä raanan juurelta ja alta

Vuoden 2025 uusia Telakkasäätiön telakointisopimuksia tehtiin 23 kpl. Laituripaikat olivat melkein täynnä. Muutamia vapaita paikkoja jäi tulevalle kaudelle vapaaksi. Samoin hallien täyttöasteet olivat lähes 100%. Lämpimään halliin jäi yhden veneen tila ja kylmiin halleihin olisi mahtunut vielä kaksi pienempää venettä. Hallien osalta tilanne on siis hyvä.

Syksyllä toteutettiin ensimmäisen kerran nostojen yhteydessä ns. iltavuo-

roa, jolloin torstaisin oli mahdollista nostaa veneitä klo.13.00 – 20,00 välisenä aikana. Kokeilu osoitti, että tällainen toiminta otetaan myös jatkossa käyttöön. Halleihin meneviin veneisiin otetaan käyttöön toimintamalli, joka velvoittaa veneen omistajan merkitsemään veneensä traileriin merkin, saako veneen laittaa halliin. Tämä helpottaa kausityöntekijöitä syksyisin veneiden siirtämisessä halleihin ja vastaava toimintatapa keväällä veneen ottamisessa ulos

hallista.

Vartiointivuorojen varaus alkaa lauantaina 2.5.2026 klo 12.30 ja päättyy 31.5.2026. Tämän jälkeen Telakkasäätiö määrää vartiointivuoron. Kaikki yli 70 vuotta täyttäneet, tai samana vuonna 70 vuotta täyttävät ovat vapautettuja vartioinnista. Vartio vuoron laiminlyönnistä seuraa 200 euron sanktiomaksu.

Telakkasäätiö palkkaa kausityöntekijöiksi Olli Snellmanin ja Henri Pätsin 23.4-31.11 väliseksi ajaksi.

Matkakertomus:

Telttaretki Saimaalla

Telttaretki Heinäveden reittiä veneillen

Oli heinäkuu ja luvattu ainakin viikoksi hellettä hipovia säitä, kun päätimme lähteä testaamaan vielä avaamatonta, mutta jo yli viisi vuotta vanhaa teltaamme. Suuntanamme oli Heinäveden reitti Saimaalla, joka oli tullut meille tutuksi jo takavuosien lomaretkistä isommalla ja asuttavalla Flipper 760 veneellä. Nyt oli tarjolla kuitenkin erilaista kokemusta yhdistäen seikkailua ja luonnonrauhaa. Auton perään otettiin rib-kumivene, teltta ja tarpeellisiksi katsottu 'kasa' retkitarpeita.

Suunnaksi otettiin Vehmersalmi, josta laskettiin ribbi vesille ja matka alkoi...

Matkakertomus vie läpi Heinäveden reitin, joka on itäisempi kahdesta järvireitistä, laskee Haukiveteen ja alkaa Kuopion Suvasvedeltä. Se kulkee Soisalon saaren itäpuolitse Savonlinnaan.

Sokkeloinen Heinäveden reitti yhdistää Kallaveden ja Haukiveden, Varisveden, Kermajärven, Ruokoveden ja Jouten-

Sirpa & Kari ja Karjalansaari

Kanavaidyllä

veden, jotka kaikki kuuluvat Saimaaseen. Reitti sisältää kapeita ja mutkaisia vesistöjä, saaristoisia järvenselkiä ja kuusi vanhaa sulkukanavaa, neljä niistä Kuopio–Savonlinna välillä ja kaksi Varisvedellä. Nämä kanavat ovat osa Suomen vesihistoriaa, ja niiden ympäristö on hyvin säilynyttä ja uskottoman kaunista. Edellisen kerran telttailin tuulilasiveneellä samaisella reitillä joskus 1980-luvun alussa ja kiersin koko Soisalonen lenkin eli itä ja länsipuolisen reitin.

Lumoavat Saimaan maisemat ja illat

Yksi retken tavoitteista ja kohokohdista oli yöpymiset teltassa Saimaan syleilyssä. Toteutus ylitti odotuksemme viimeistään, kun iltaisin teltan pystytyksen jälkeen istuimme viinilasien kera lämpimässä hämärtyvässä illassa kalliorannalla katsellen luonnon omaa taidenäyttelyä, joka jätti jälkensä sydämiimme. Eikä myöhemmin untakaan tarvinnut liiemmin odotella, vaikka alusta ei aina ihan optimaalinen ollutkaan.

Ensimmäinen yö vietettiin Paimensaarella Suvasveden alapuolella. Suvasvesi muuten on mielenkiintoinen historialtaan, sillä sen on aikaan saanut meteoriitti ja on paikoin yli 50 m syvä. Ensimmäisen leirin pystytys oli elämys sinänsä, vaan oppi kantoi hedelmää ja

Telttailua Paimensaarella

jatkossa olimmekin jo 'rutinoituneita' retkeilijöitä. Paimensaaresta matka jatkui sokkeloisia vesistöjä myöten kohti Karvion kanavaa, joka on Heinäveden vanhin kanava vuodelta 1896. Kanavasta tuli vastaan ensimmäinen sisävesihöyry kylläkin dieselillä höyrytetynä. Me puolestaan olimme alaspäin mennessä ainoat suluttajat. Kahvi- ja jäätelötauon jälkeen jatkoimme matkaa yhä kapenevassa ja mutkaisemmassa vesistössä kohti Heinäveden kirkonkylää. Kulku vei läpi kapeiden salmien loputtomien jylhien kallioiden ja metsien ympäröimänä. Näissä maisemissa voi todella kokea luonnon ja rauhan yhdistelmän, joka tekee jokaisesta poukamasta elämyksen.

Heinäveden reitti – kansallismaisema vesien ja kanavien keskellä

Heinävedellä sijaitsevat Pohjoismaiden ainoat ortodoksiset luostarit, Valamon munkkiluostari ja Lintulan nunnaluostari. Me kuitenkin jätimme luostarit väliin ja pistäydymme Heinäveden kirkolla syömässä päivän jo käännyessä iltaan. Seuraava leiripaikka oli retkisaari nimeltään Martinsaari. Se sijaitsee Heinäveden selän jälkeen tulevassa niemenkärjessä. Tämän jälkeen reitti onkin kapeaa ja mutkaista kanavilla kyllästettyä väylää. Kuten jo alkuvaiheessa huomasimme, ei täälläkään ruuhka häirinnyt, vaan olimme ainoat satamassa olijat, siis rauhaa ja luontoa

Vettä ja maisemaa riittää kalliorannoilla

Karvion kanavan ruuhkaa

tarjolla jälleen. Teltan paikka oli hiukan katselussa, koska valmiita telttapaikkoja ei ollut tarjolla. Teltta saatiin kuitenkin mukavaan varvikkoon ja sitten olimmekin valmiit viihtymään laavulla nuotiotulen äärellä. Meille sattuikin aitiopaikka, sillä parahiksi Saimaan historiallisten höyrylaivojen regatta purkautui pikuhiljaa ohitsemme. Istuimme niemenkärjellä todellista kansallismaisemaa ihailen pitkälle yön tunneille läm-

pimän kesän helliessä.

Kanavat ja Kolovesi

Aamulla jo tottuneet telttailijat heräsivät jälleen uuteen hellepäivään hiukan ehkä paikallista kolotusta jäsenissään, mutta trangia -aamiainen korvasi senkin. Matka jatkui alaspäin läpi sulkujen ilotulituksen. Ensin tuli vastaan Kerman kanava, sen jälkeen

Vihovuonteen kanava, jota seurasi Vääräkosken valo-ohjattu avokanava ja lopuksi Pilpan kanava. Tämä ilotulitus vain vajaan 7 mpk matkalla. Kanavilla nautimme hyvin säilytetystä historiallisesta ympäristöstä samalla, kun sulutimme alaspäin. Tälle osuudelle sulutusten lisäksi osui kodikas majatalo ja rantakahvila Wirran Wietävä, minne sovimme palaavamme myöhemmin paluumatkalla. Varasimme aitan ja savusaunan valmiiksi reitin huipennukseksi. Reitti jatkui yöksi Koloveden kansallispuistoon Pitkäsaareen, jota pitemmälle ei moottoriveneillä ole asiaa. Koloveden kansallispuistossa huipentuu luonnonrauha ja reitin saaristoinen kallioiden kyllästävä vesiluonto. Kansallispuiston alue tarjoaa erinomaiset mahdollisuudet melontaan, patikointiin ja retkeilyyn. Ilta oli jälleen mieleen painuva, kun lämpimällä kalliolla nautimme auringon laskusta sileää järven pintaa vasten.

Aamu-uinnin, joka muuten oli kookohta koko retken ajan, jälkeen oli aika suunnistaa vielä pätkän matkaa alaspäin. Reitti jatkui kauniin sokkeloisena kuten tähänkin asti. Puhtaan

Ruuhkaa retkisatamassa

makean veden etuna hellesäässä oli kaikkina päivinä mahdollisuus pulahtaa taukopaikoilla vilvoittaville väliuineille. Puolen päivän aikaan rantauduimme reitin varrelle kauniille hiekkaharjulle, jossa sijaitsee Säynämön leirikeskus. Kuten arvelimme ennakkoon, tarjolla oli lounaspöytä paikallisilla herkuilla tarjottuna. Paikan erikoisuus oli myös Ankkurikappelin alttaritaulu, jossa koko seinän kokoinen ikkuna avaa päivittäin vaihtuvan maiseman kauniille Heinäveden reitille. Iltapäivän hehkussa lähdimme paluumatkalle ja jätimme aikataulun vuoksi Oravissa käynnin toiseen kertaan. Olimmehan aiemmin varanneet saunan ja majoituksen tietylle päivälle. Ajelimme ylöspäin verkkaisesti ja poikkesimme sopivalle retkipaikalle taukoa pitämään. Kävimme myös tutkimassa Vierunvuoren kalliomaalauksia. Ilta-myöhällä saavuimme takaisin Kolovedelle ja pystytimme leirin toistamiseen Pitkäsaareen, jossa on retkeilijöitä varten rakennettuja telttalavoja useampia. Rannassa oli jo joukko kajakkeja ja melojilla nuotio valmiina, joten pääsimme valmiille tulille makaran paistoon.

Aamu-uinnin jälkeen siirryimme vastarannalle, josta lähti mukava patikkareitti kansallispuistoon. Reitti polveili kallioiden lomitse ja antoi kummasti sykkettä kulkijoille. Taukopaikoilla piti

Leiri luonnonhelmassa

jälleen hyödyntää kirkasvetistä järveä ja pulahtaa uimaan. Meillä oli myös snorkkelit matkassa ja hyödynsimme kirkkaan veden antamia vedenalaisia maisemia. Parasta oli kuitenkin hetki, jolloin kesken tauon huomasimme norpan paistattelevan päivää läheisellä luodolla. Jälleen yksi retken kohokohta saatu muistoihin.

Päivän retkistä jo hiukan uupuneina valmistimme kunnon retkiaterian ja torkahdimme toviksi teltan suojassa. Sitten olikin aika kerätä kampeet kasaan ja telttakin viimeistä kertaa pakettiin tällä reissulla, sillä seuraava yö olikin aittamajoitusta Wirran Wietävässä. Ajoimme ylöspäin läpi Pilpan kanavan, josta pätkän matkaa ajettuamme

olimmekin perillä. Paikka on vanha iso metsätila, jossa aivan viehättävä ja ystävällinen pariskunta asuu ja pitää vierasmajoitusta. Isäntä on perehtynyt kuusilajeihin ja tilalla kasvaa muistaakseni seitsemää eri kuusilajia, etäisimmät Kanadasta asti tuotuja. Emäntä puolestaan on menestynyt aikoinaan metsätaitokilpailuissa. Isäntäväki oli perin puhe- liasta ja niinpä aika kului rattoisasti heidän tarinoitansa kuunnellessa. Kävimme myös tutkimassa myös luonnossa eri kuusilajeja, joita oli istutettuna eri puolille. Paikassa on aiemmin ollut myös vieraslaituri, mutta kuten nimikin kertoo, paikka on kapeahkossa salmessa ja ohiajavat veneet ja laivat pitävät rannan rauhattomana. Niinpä isäntäväki on

Luonnon- ja mielenrauhaa Kolovedellä

Maisemaa kalasääksen perspektiivistä

luopunut virallisesta vieraslaiturista, mutta venekulkijat voivat siihen edelleen pysähtyä. Illalla saunaan oli laitettu aidot pellavaliinat lauteen alusiksi ja tuoksu oli saunan tuoksua parhaimmillaan. Saunan ja erinomaisen päivällisen jälkeen olimme tyytyväisinä valmiit unten maille aitan hämyssä.

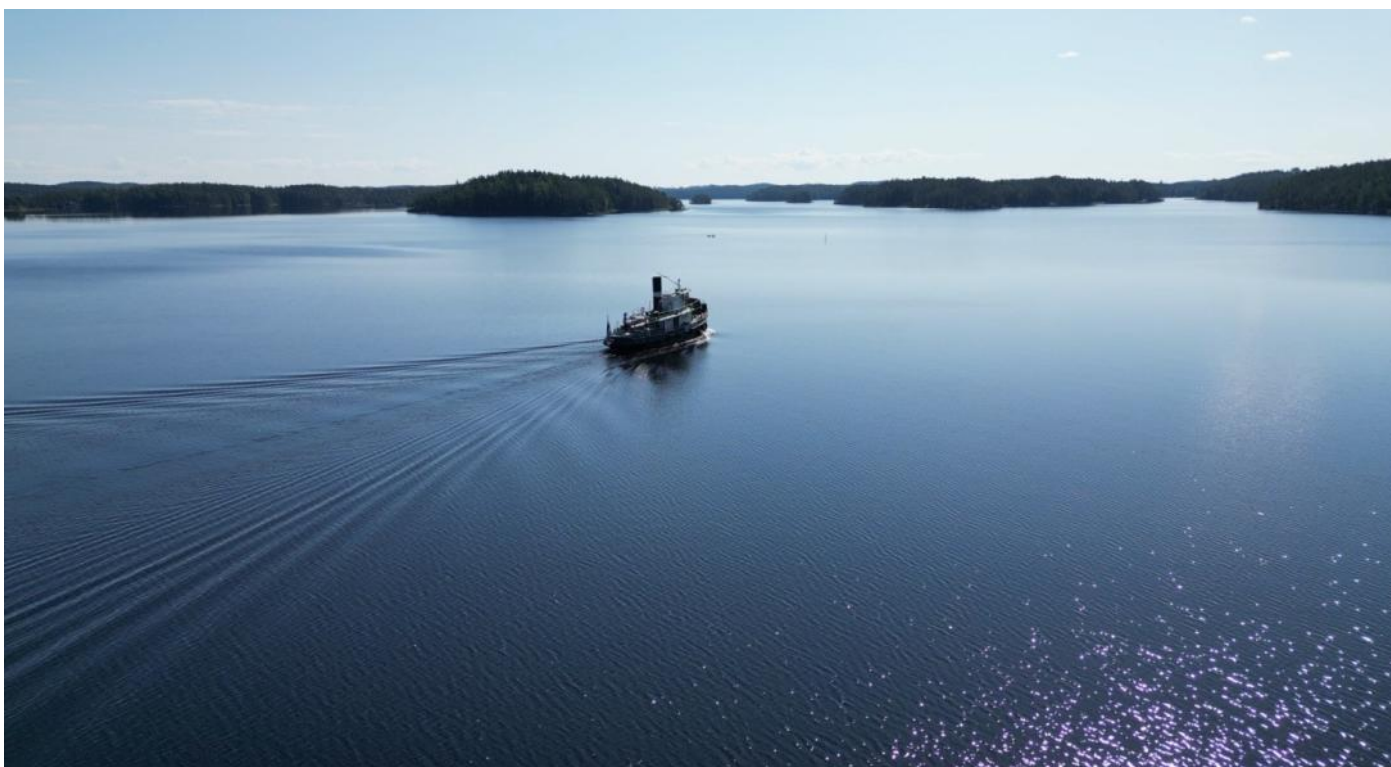
Runsaan ja monipuolisen aamiaisen jälkeen jätimme kaihoiset jäähyväiset ajatuksella, että tänne vielä palaamme.

Jatkoimme reittiä ylöspäin ja läpi kanavan toisensa perään kunnes olimme viimeisellä kanavalla Karviossa. Siellä joimme ansaitut jätskikahvit jälkiruokaksi. Sitten otimme suunnan kohti Vehmersalmea, jonne oli matkaa reilut 20 mpk. Maisemista nautiskellen ja uintitaukoa pidellen pääsimme reilun parin tunnin päästä perille. Auto oli vielä parkissa ja niinpä otimme saman tien ribin trailerille ja aloitimme kotimatkan.

Matkalla mieleen muistui tekemämme telttaretki monine vaiheineen ja jostain syystä kummankin suupielessä karehti tyytyväisyyden hymy.

Tämä matka oli täydellinen tapa irtautua arjesta, sillä Saimaa tarjoaa kaiken, mitä luonnon ystävä voi toivoa: seikkailuja, elämyksiä, hiljaisuutta, rauhaa ja kauneutta.

Kari Ukkola

Kansallismaisemaa

Urheilu.
○○○○○○○○○○○○○○

Oulun Purjehdus- seura.

Täyttää huomenna 45 vuotta.

Oulun Purjehdusseura täyttää huomenna sunnuntaina 45 vuotta. Lienee sen tähden paikallaan luoda lyhyt katsaus seuran toiminnan vaiheisiin.

Oulun Purjehdusseuran perustamiskirja sai vahvistuksensa vasta elokuun 10 p:nä 1881. Valitettavasti ovat kuitenkin seuran pöytäkirjat alkuvuosilta ehtineet joutua hukkaan, joten silloisesta toiminnasta ei ole sanottavammin tietoja olemassa. Vanhin tallessa oleva luettelo on vuodelta 1898. Sen mukaan on seuran kommodorina mainittuna vuonna toiminut tri Oskar V. Moberg, varakommodorina senaattori Arthur Castrén. Johtokuntaan olivat kuuluneet hrat John Ask, Birger Haglund, H. Em. Åström, varajäseninä K. E. Granberg, A. Westerberg ja H. Nordgren. Jäseniä oli tällöin 51 ja purjehdusvenettä 15.

Seuran seuraavina tunnetuimpina kommodoreina ja varakommodoreina ovat olleet: 1907 kommodori A. Brandt ja varakommodori K. Östberg; 1908 Leo Hilden ja K. Östberg; 1909 I. I. Holm ja Leo Hilden; 1910 Leo Hilden ja I. I. Holm; 1911 K. Östberg ja G. Löfman; 1913 K. A. Fellman ja G. Hammar; 1914 Hugo Åström ja G. Hammar; 1915 A. Högsten ja Vald. Lagerbohm; 1916 A. Högsten ja Vald. Lagerbohm; 1917 A. Högsten ja E. Känt; 1918—1919 ei seura tunnetuista syistä toiminut; 1920 Vald. Lagerbohm ja B. Bützow; 1921 B. Bützow ja V. von Hertzen; 1922 B. Bützow ja V. Koskela; 1923 B. Bützow ja J. A. Lukkarila; 1924 B. Bützow ja E. Skogstedt; 1925 G. Hammar ja K. Hedmansson.

Vuonna 1920 valittiin seuran kunniajäseneksi satamakapteeni H. W. m. Snellman.

Yhdistyslain mukaisesti vahvistettiin seuran uudet säännöt vuonna 1920 ja uusi seuran lippu saatiin seuraavana eli v. 1921.

Ilman omaa majaa on seura ollut 41 vuotta. Tosin sitä on kaiken aikaa kehitetty hankkia monella tavalla. Niinpä rakennettiin sellainen v. 1908 tienoilla n.s. Piirin päähän aallonmurtajalle, mutta seuraavana keväänä veivät sen jäät mukanaan. Kerran suunniteltiin majaa nykyisen luotsihuoneen viereen ja laati sitä

100 VUOTTA SITTEN

varten piirustukset arkkitehti Andersin, mutta jäi hanke tällöin kuitenkin toteuttamatta. Vasta v. 1922 saatiin nykyinen purjehdusmaja valmiiksi. Sen rakennuslautakuntaan kuuluivat ins. B. Bützow, ins. G. Hammar, rakennusmestari H. Pukinkorva, arkkitehti O. Holm, pankinjohtaja J. Danielsson ja kauppias V. Koskela.

Purjehdusseuralla olleista huomattavimmista kiertopalkinnoista mainittakoon, että v. 1908 lahjoitti Emil Isak Åström kallisarvoisen pokaalin, joka vieläkin on kiertävä. V. 1920 lahjoitti kauppias Vald. Lagerbohm kommodorikannun ja 1921 ins. B. Bützow starttipokaalin, jotka molemmat ovat kiertämässä. Viimemainittuna

Oulun Purjehdus- seura.

Vuosikokous pidettiin eilen illalla.

Oulun Purjehdusseuran vuosikokous pidettiin eilen illalla ja käsiteltiin siinä seuraavat asiat:

Kommodooriksi valittiin insin. G. Hammar ja varakommodooriksi tohtori K. Hedmansson. Muiksi johtokunnan jäseniksi valittiin tuomari V. Snellman, ins. O. Stähle, kauppias V. Lagerbohm, insin. B. Bützow ja konttoristi L. Irjala.

Tilintarkastajiksi valittiin hra Th. Flinkman ja R. Forsen, varalta hra B. Lindfors.

Palkintolautakuntaan tulivat hrat V. A. V. Oksa, E. Gallenius, V. Lagerbohm, A. Hakkeen, J. R. Rauhala, I. Seitola, L. Irjala, S. Linko ja B. Bützow.

Mittauslautakuntaan hrat O. Stähle, V. Snellman, L. Westerlund ja M. Nordblom.

Satamamestariksi valittiin rakennusmestari H. Pukinkorva.

Kokous päätti hankkia ensiksi uuden arvontaveneen. Kuten muistettaneen arvottiin ensimmäinen vene viime vuonna.

Insinööri B. Bützow on useita vuosia ollut seuran kommodoorina. Hän pyysi nyt vapautusta toimesta ja sen kokous hänelle myönsikin.

vuonna lahjoitti myöskin apteekkari Carl Mannelin luotsipokaalin. Viime vuonna lahjoitti joukko seuran jäseniä n.s. pitkämatkan kiertopalkinnon.

RAUTATIELIÄ

JA OULUN KAUPUNGIN KADUILLA

huolehtii lehtemme yksityisnumeroiden myynnistä RAUTATIEKIRJAKAUPPA O. Y. Ellei lehteämme olisi saatavissa, pyydämme siitä hyväntahtoisesti meille kirjekortilla tahi muulla tavalla ilmoittamaan.

COURSE KEMI ja BOTHNIA REGATTA

25.6.- 4.7.2026 Kokkola, Kemi, Oulu, Hailuoto, Kalajoki

KILPAILUKUTSU, NOTICE OF RACE

Course Kemi ja Bothnia Regatta tarjoaa viiden sataman purjehdusseikkailun. Purjehdustapahtuman inspiraationa on legendaariset Course Kemi ja Perämeren Regatta tapahtumat. Yöttömän yön purjehdustapahtumaan voit osallistua kisaten tai rennosti matkapurjehtien. Hyppää mukaan kokemaan ainutlaatuista yhteisöllisyyttä!

Tapahtuman järjestäjät:

Finnish Ocean Racing Association ry
Ocean Racing Alliance ry
Kemin Työvään Pursiseura ry
Sailing Team Oulu ry
Kemin Purjehdusseura ry
Gamlakarleby Segelförening ry
Kallan Purjehtijat ry

Aikataulu:

26.6.2026 Course Kemi, Tankar Kokkola - Kemi (SPV luokka 3, suositellaan SPV 2 tai OSR Cat 2 tasoa) 111 nm

25.6. Kipparikokous Tankar/GSF (mahdollisuus osallistua online, tallenne tulee saataville)

26.6 Startti 10.00

1.7.-4.7.2026 Bothnia Regatta Kemi / Oulu - Marjaniemi - Kalajoen Marina (SPV luokka 3)

30.6. Kipparikokous Kemin sisäsatama (mahdollisuus osallistua online, tallenne saataville)

1.7. 10.00 Startti legi 1A Kemin Ajos - Marjaniemi **39 nm**

1.7. 10.00 Startti legi 1B Oulu Nallikarin edusta - Marjaniemi **31 nm**

3.7. 10.00 Startti legi 2 Marjaniemi - Kalajoen Marina **56 nm**

Oheisohjelmaa:

25.6. kokoontuminen ja illanvietto Tankar / GSF Mustakari

27.6. Course Kemi palkintojenjako. KTPS ja KEPS saunat.

28.6. Sail Day yhteinen purjehduspäivä Kemin sisäsatamassa

2.7. Välipäivä Marjaniemessä: aamujooga, laituritanssit, savusauna

4.7. Kalajoen Marina: brunssi Perämeren Jähti, yhteinen juhlapurjehdus, palkintojenjako

Lisätiedot ilmoittautuneille sähköpostitse. Ohjelma päivittyy coursekemi.fi sivuille.

Perämeren Jähti toimii kisatoimistona ja tukialuksena Bothnia Regatassa.

Purjelaivat Jähti ja **Raahen Fiia** tarjoavat kansipaikkoja legeille Kemi - Hailuoto - Kalajoki.